

[Aksel Larsen.]

Jeg har i den Anledning ogsaa meget omhyggeligt gennemlæst min Tale af i Gaar. Jeg har ikke kunnet finde en eneste Injurie deri, og jeg ved ikke, hvorpaa Socialministeren bygger dette. Jeg kan ikke tænke mig noget som helst andet end, at Socialministeren maaske betragter det som en Injurie, hvis man glemmer dette „højt-ærede“. Men for øvrigt synes jeg, vi skulde se at komme til en lidt mere reel Diskussion.

Hvad angaar Betragtningen af dette Kompleks af Lovforslag, er det jo rigtigt, hvad „Arbejderbladet“ har skrevet, at Principperne i disse Lovforslag — og det er disse Principper, der er en Chance for, at Venstre og Konservative vil gribe — er af en saadan Art, at de aabner Døren for Lønreduktion, idet de siger, at Arbejdstidsforkortelse skal gennemføres herhjemme med tilsvarende Lønreduktioner. Og det er det, vi erklærer er absolut stridende mod Arbejderklassens Interesser. Det er fjendtligt mod de Principper, hvorefter Arbejderklassen maa føre sin Kamp.

I samme Forbindelse maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, som er sikker paa, at eftersom Kommunisterne intet andet bestiller end at støtte Højre og ikke gaar den Vej, Arbejderne vil have, de skal gaa, skal man nok en Gang blive fri for disse ubehagelige Mennesker, at vi gaar den Vej, som de Arbejdere ønsker vi skal gaa, der har valgt os herind, og deres Skare forøges jo fra Dag til Dag. (Jønson: Nej.) Ja, ellers vilde Socialdemokratiet ikke i den Grad koncentrere hele sin Presse, hele sit Organisations- og Agitationsapparat om Kampen mod Kommunisterne. — Men altsaa: Det er rigtigt, hvad „Arbejderbladet“ har skrevet om disse Lovforslag.

Derpaa det andet, jeg har sagt: at de er uintelligente Agitationsforslag. Det er ikke, fordi de ikke er demagogiske nok, snarere, fordi de er alt for demagogiske, fordi man tror, det er muligt at bilde de danske Arbejdere ind, at her er en Maade til faa 7 Timers Arbejdsdagen gennemført paa — det, Arbejderne har forlangt —, eller fordi man tror, at noget — ja, nu kommer Injurien, Hr. Socialminister — at noget saa plumpt Bedrageri som at sige

Formanden: Det var et stærkt Udtryk, det ærede Medlem bør moderere sig.

Aksel Larsen: Ja, Moderation falder mig vanskeligt. At komme til Arbejderne og fortælle dem, at Forbud mod Overarbejde,

som man ikke alvorligt har forsøgt paa at opnaa, og som man har forhindret Arbejderne i at opnaa ved Overenskomstforhandlinger og Konflikter, skal gennemføres ved Landstingets Hjælp, er den Slags Agitationsforslag, som de Herrer virkelig ikke har Chance for at faa Arbejderne til at tage alvorligt, de bliver gennemskuet alt for let. Og jeg behøver vel ikke yderligere at tilføje, at vi Kommuniste skal gøre vort til, at Arbejderne kan gennemskue dette Bedrag. (Jønson: Ja, det er godt). Jeg siger jo netop, ærede Medlem Hr. Jønson, at det er ikke saa godt gjort.

Endelig hævdede det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at Kommunisterne vil stemme imod disse Lovforslag, kun fordi Socialdemokratiet har fremsat dem, og at Kommunisterne gør alt for, at Arbejderklassen ikke skal være enig.

Til det første dette: At det vilde være ganske praktisk, om det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, i hvert Fald før han begiver sig ud paa et Møde, hvor han kan risikere at blive stillet overfor kommunistiske Debattører, først undersøger Forholdene med Hensyn til Kommunisternes Afstemning her i Tinget en lille Smule. Og dernæst: at det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen gør Forsøg paa at forstaa, at Kommunisterne indretter under ingen Omstændigheder deres Afstemninger her i Tinget efter, hvorledes Socialdemokratiet eller det konservative Folkeparti eller Retsforbundet eller noget andet Parti stemmer, men udelukkende ud fra den principielle Stilling, vi tager til vedkommende Lovforslag.

Derfor sker det for os, at vi kommer til at stemme sammen med de Konservative, og derfor sker det ogsaa, at vi kommer til at stemme sammen med Socialdemokratiet. Men naar Socialdemokratiet kommer til at stemme sammen med de Konservative, hvad der jo er sket i en 2—3 Gange saa mange Tilfælde, og hvor det drejede sig om Lovforslag, der vel var nok saa vigtige som dem, hvorom vi stemte sammen med de Konservative —, saa sker det af principielle Grunde, fordi Socialdemokratiet og de Konservative med Hensyn til disse Love har nøjagtig det samme principielle Synspunkt. Og det gør dog en Forskel.

Hvad angaar Enigheden, saa synes jeg nok, at den krampagtige Stilling og det krampagtige Opraab, som Socialdemokratiets Forretningsudvalg har udsendt, og hvori man forsøger at motivere sit Afslag til Enhedsfronten med, at det er, fordi Enhed er saa nødvendig, tilstrækkelig belyser, hvem der ikke vil Enhed i Arbejder-